

శలభాలు

'సిత'

“రెడ్డి లేకపోవటంచేత ఆట రమ్మగా సాగటంలేదు ఇవ్వాల”, అన్నారు రావు గారు, కాఫీకప్పు పెదవికి చేరుస్తూ.

“నిజం, నిజం...” అన్నాయి చక్క తాళాలు. భాగ్యం క్రింద పెట్టూ... మళ్ళీ అంతా పరీక్షకు చదువుతున్న కుర్రాళ్ళలా పేకముక్కల్లో మునిగిపోయారు.

అది రావుగారి మేడ. పెద్ద స్టేజీతో పేకాడేవారికి చక్కని నీడ. దర్జాకు తగ్గట్టుగా రావుగారి అకిథి (?) మర్యాదల్లో ఏ లోపంరాదు దర్జాకు, హోదాకు ఆయన్నే చెప్పకోవాలి. ఆ అందమైన మేడలో... బూరుగుదూది పరుపుల మీద హాయిగా కూర్చుని, సిగరెట్లు-కాఫీలు చకచకా అందుకూస్తుంటే— అదీ బయటవర్షం పడుతూవుంటేనో, చలిచలిగా వుంటేనో - పేక ఆడటంలో వున్నమజా వారికే తెలుసు.

ఈ లోజువున్న లోటంతా రెడ్డిబాబు లేకపోవటమే... వారి చలోత్తులు... ఆ ఆనందానికి తాలింపురుచి తెచ్చిపెట్టాయి. ఆమాటే తలచుకున్నారు, రావుగారు.

“దొరా ! దొరా !!” — కొంపలంటుకు పోతున్నట్టున్న పిలుపువిని గబగబా మేడ దిగివచ్చారు రావుగారు.

పాలేరు రాముడు వగరుస్తూ “దొరా, రెడ్డిబాబు 1 దూరంత దున్నిపిచ్చిండు. మన చేండ్లకల్లి ఆల్లకు జాగరావల్పట.. అదికూడ దున్నిపిస్తడట— లొల్లిలొల్లిగా ఉన్నది!” అని చెప్పారు.

రావుగారి మొహం రక్తంతో నిండింది. కళ్ళు చంద్రనిస్పల్లా మండాయి. ... ఉగ్రినరసింహావతార మెత్తారు.

“ఎవర్రా— ఎవడి కంకడైర్యం?” — అరిచారు రావుగారు.

“రెడ్డిబాబు స్వయాన వక్కనుండి దున్నిపిస్తాండు, దొరా!”

“హల-మేడివండు ముండాకొడుకు నామోచేతినీళ్ళు తాగి నాకే ఎసరుపెట్టాడా-? సరే- నేను వస్తున్నాను... బండికట్టు...” రావుగారు మిత్ర బృందానికి త్వరలో వస్తాననీ, అట సాగించవలసిందనీ చెప్పి బయల్దేరారు.

ఎద్దులు గలగలగల గజ్జెల చప్పుడుచేస్తూ పరుగులుతీసాయి ప్రక్కన రాముడు పోటీ వేసుకున్నట్టు పడుగులతో వస్తున్నాడు

రావుగారిక్కడికి చేరగానే చూసినదృశ్యం— “అవారి భీమన్న కర్రతిప్పతూ “రండాగ్రి, నా మాదిక్కొడుకులారా! .. రండాగ్రి . ఇంకోడస్తరో రండాగ్రి .. నా భూమిలకి కాలుపెట్టి దున్నుతారాగ్రి మీరు... ఇరవై ఏండ్లనుంచి నెత్తురువోసి పండిస్తున్న ఇయ్యాలొచ్చి నా భూమిల కాలుపెట్టారా .. ఇది నాతల్లిరా .. నా తల్లిమీద చేయివేసినోడి నెత్తురుతాగక యిదిసిపెట్టానా!” అంటూ అరుస్తున్నాడు.

ప్రక్కనే బుర్రపగిలి, రెడ్డిబాబు పాలేరు ‘రంగడు’ రక్తం మడుగులోవున్నాడు. అంతా అర్థం చేసుకున్నారు రావుగారు.

రావుగార్ని చూడగానే రెడ్డిబాబు షక్కచేసులోంచి వచ్చి, రావుగారికి వినయంగా నమస్కరించాడు. రావుగారి మనస్సు చిటపటలాడింది. “చేసింది చాలక... మధ్యాహ్నం కూడానా? ఆనాడు .. ఏదో మనవాడేగదా, అన్యాయం జరిగేది మనక్కాడుగదా అని పూరుకుంటే దొరికిన చేను. అది మప్పిపోయి... తిన్నయింటి.....”

“దొరగారు తప్పర్థం చేసుకున్నారు. ఇది పాలేర్ల మధ్యవచ్చిన అపార్థంవల్ల జరిగిన అన్యం! ఇందులో నాచెయ్యి ఏమీలేదు .. అంతకన్న చావేమీలు. ముందు జరగవల్సింది దొరగారు చూడాలి.” రెడ్డిగారు మంచుగడ్డకంటే చల్లగా మాట్లాడతారు. రావుగారు చల్లారారు. జరగవల్సింది వారు చూస్తూండగానే జరిగిపోయింది .. పంచనామా జరిగింది... భీముని చేతులకు బేడిలువడ్డాయి.

సాయంత్రం రావుగారి ఇంటివద్ద భీముని భార్య ఆక్రందనలకు దొరికిన జవాబు, “నేను చెయ్యవలసినంత చేస్తాను. ఆపైన భగవంతునిదే భారము! భీముడికి శిక్ష

2. అవారి = పాలేర్లలో ఒకడిని ఎన్నికచేసి సువర్ణజన్ అప్పగిస్తారు. అతన్ని 2 అవారి అని పిలుస్తారు.

తప్పటం కష్టమే... అయినా వాద్దనలు ఎవరు హత్యలు చేయమన్నారు? వాడికొంపే మునిగినట్లు ఏమీటా గందరగోళము? ఏదో మాలోమేము చూసుకునేవాళ్లం .. తేలుకు పెత్తనమిస్తే తెల్లవార్లు తెగకుట్టించటం.....”

అదే సాయంత్రం— రంగడి భార్య రెడ్డిబాబు ఇంట్లో గుండెలు బాదుకుంటే దొరికిన జవాబు— “నన్నేం చేయమంటావు, చెప్ప. భీము డీలా చేస్తాడని కల గన్నానా? నీవెంతపిచ్చినా చచ్చినవాడెట్లా తిరిగిరాడు... నీబ్రితుకంతా ముందేవుంది.. నీ రెక్కలున్నంతసేపు దొక్కాడననే భయమెక్కడ?.....”

మర్నాడుదయం మహల్ లో మహిఫిల్ వెలిసింది. ఆట జోరుగా, వయసొచ్చిన పిల్లతో పికారుగా నడుస్తోంది. సిగరెట్లు నుసిదులుపుతూ రావుగారు అన్నారు. “చూడండి మరి. రెడ్డివున్నాడు... ఆట రమ్మగా సాగుతోంది...”

“అవునవును,” అన్నాయి పక్కతాళాలు తళాంగిత తకిధినతోమ్ : రెడ్డి ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుతూ— నిన్న జరిగిందంతా చెప్పి.

“దొంగవెధవ— భీముడు స్వంత పొలమయినట్టే గంతులు వేసాడయ్యా. సానిది విటరాయడ్ని పట్టుకుని— నీవేనా పతిరాయుడి వన్నెట్లు— దొరగారికి కూడా భయమేసి వుంటుంది— “ఇది నా చేనా, భీముడి చేనా” అని. అంతా గొల్లుమని నవ్వారు. రెడ్డిబాబు ఆటమూసాడు.... రావుగారు కౌంట్ ఇచ్చుకున్నారు.

మొన్నరాత్రి భీముడ్ని పిలిపించి— ‘రావుగారి పొలంలోని రెండెకరాలు తనచేస్తో కలిపినాక దూరపెట్టనిస్తే రెండువందల రూపాయిలిస్తాననీ, ఇదంతా దొరగారికి తెలిసే ప్రమాదమేలేదనీ, దొరగారికి తనచేలు ఎటు ఎన్ని ఎకరాలున్నాయో తెలియదనీ— యిటు వేపు రానేరాడు కనుక తెలిసే ప్రశ్నలేదని’ రెడ్డిబాబు భీమునికి నూరిపోసిన సంగతి రావుగారికి తెలియదు. —భీముడిది ఎందుకు చెప్పలేదో తెలియదు :

భీముడికి ఇష్టం వుండదని తెలిసీ ఇంత సాహసానికి రెడ్డిబాబు ఎందుకు పూసు కున్నాడో తెలియదు. రెడ్డిబాబు బుర్రలో మన ముఖ్యమంత్రి కావలసినంత తెలివి తేటలూ, అర్హతలూ వున్నాయి. ఇక అతను మనకేం ఆర్థమవుతాడు :

రంగడికి రెడ్డిబాబు— దొరగారి అనుమతి తీసుకునే దున్నిపిస్తున్నానని చెప్పా దని, భీముడికి తెలియదు.

ఆరాత్రి— రెడ్డిబాబుకు— రంగడి రక్తం వరదల్లో తనయిల్లూ, పిల్లలూ కొట్టుకు పోతున్నట్టు పీడకల రావటంతో పిచ్చికేకలు వేసినట్టు ఎవరికీ తెలియదు.

“నా పొలంరా.... నా భూమిరా. ” అన్న భీముని అరుపులే రావుగారి గుండెల్లో మెరుపులై.... ఉరుములై భయపెట్టడంతో రాత్రి రావుగారికి నిద్ర కరువయిందని.... ఎవ్వరికీ తెలియదు.

కాని కుక్కతోక వంకర అవి అందరికీ తెలుసు.

సెక్స్ సినిమాకి వెళ్లిన రాత్రి!

ఆర్. యన్. మూర్తి.

లిలామహల్లో ఏదో గూఢచారి సినిమా వచ్చింది. అందులో నటించిన యువతీ మణుల ఊరించే గుండెల్ని, కవ్వించే పిరుదుల్ని, ఉద్రేకపర్చి ఉన్మత్తవల్నే అంగాల్ని, ఉత్తేజకరమైన పోజుల్లో— బహిరంగస్థలాల్లో ప్రదర్శించి— ఆ సినిమాని తప్పక తిలకించి, ఆనందించమని సినిమావాళ్లు మరీమరీ ఉద్యోధించేరు ప్రజల్ని! రాజబాబు స్నేహితులంతా సినిమా చూసొచ్చి, “గొప్ప వెక్సీగావుంది గురూ పిక్కరు, మిస్సవకు సుమీ!” అని అతన్ని మరీమరీ హెచ్చరించేరు. సెక్సుకి సంబంధించిన విషయాల్లో ఆసక్తిగాని, అనుభవంగానీ లేకపోయినప్పటికీ, ‘పోనీ— నైప్రిట్లర్ కదా. సెన్సేషనల్ డైటింగూ, హేర్రేజింగ్ బాక్సింగూ అవీ ఉంటాయికదా. ఓసారి చూసొస్తే ములిగిపోయిందేవి’టన్న ఉద్దేశ్యంతో ఆఖరోజు రాత్రి రెండో ఆటకీ ఒంటరిగా వెళ్ళేడు రాజబాబు.

....బీబొడ్డున మెత్తటి ఇసుకలో, ఆహ్లాదకరమైన వెన్నెల్లో, ఊరించే కన్నులు గలది, ఉప్పొంగిన స్తనముడుగలది అయిన ఒక అందాలరాసి అందంగా, అర్థనగ్నంగా వడుకుని వుంటుంది. ఆనాచ్చాదితకాయుడు, బలాధ్యుడు అపురూప సౌందర్యవంతుడూ అయిన యువకుడొకడు ఆ యువతిని ఆక్రమించుకుని, ఒకచెయ్యి ఆమె మెడక్రింద,